

Arrest

nr. 220 979 van 9 mei 2019
in de zaak RvV X

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. KLAPWIJK
Berckmansstraat 93
1060 BRUSSEL**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Malinese nationaliteit te zijn, op 8 mei 2019 bij faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de met grenscontrole belaste overheden van 30 april 2019 tot terugdrijving (bijlage 11), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 30 april 2019.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 mei 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 mei 2019 om 15.00 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. KLAPWIJK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Malinese nationaliteit te zijn, wordt op 30 april 2019 staande gehouden bij aankomst in de luchthaven van Zaventem.

Op 30 april 2019 wordt hem de toegang tot het grondgebied geweigerd.

Verzoeker wordt gehoord door de luchthavenpolitie. Er wordt een "Verslag valse documenten" opgesteld dat een bijlage vormt bij PV Nr. HV. 55.RB 3561 / 2019 van de Federale Politie LPA/BruNat/GC-VVR.

Op 30 april 2019 wordt een beslissing tot terugdrijving genomen (bijlage 11). Dit is de bestreden beslissing:

"(...)

Op 30-04-2019 om 05.52 uur, aan de grensdoorlaatpost DAC LPA BRU-NAT GC/VVR, werd door ondergetekende [...],

de heer/mevrouw:

achternaam [D] voornaam [I.]

geboren op (...) 1986 te [K.M.] geslacht (m/v) Man

die de volgende nationaliteit heeft MALI wonende te [...]

houder van het document: Paspoort van Mali nummer [...]

afgegeven te BAMAKO op : 24/04/2019

houder van het visum nr. nihil van het type [...] afgegeven door [...]

geldig van [...] tot [...]

voor een duur van [...] dagen, met het oog op : [...]

afkomstig uit Ouagadougou met SN256 (...), op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

O (A) Is niet in het bezit van een geldig reisdocument/ van geldige reisdocumenten (art 3, eerste lid, 1/2°)2

Reden van de beslissing: HET DOOR BETROKKENE GEBRUIKTE REISDOCUMENT WORDT VAN VALSHEID BETICHT EN WORDT GERECHTELIJK IN BESLAG GENOMEN.

BETROKKENE BESCHIKT DUS NIET MEER OVER ENIG GELDIG REISDOCUMENT.

Dossiernummer: HV. .FW. 3561 /19

X (B) Is in het bezit van een vals / nagemaakt / vervalst reisdocument art. 3, eerste lid, 1/2°)2

Reden van de beslissing: Document: Italiaans reisdocument voor vreemdelingen, nummer MD0036093, op naam van D. I. ° K. (...) op (...)1997 Mali, Vervalsing: Verkregen op basis van valse verklaringen omtrent zijn identiteit.

Dossiernummer: HV. 55 .FW. 3561 /19

X (C) Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)2

Reden van de beslissing: HET DOOR BETROKKENE GEBRUIKTE VERBLIJFSDOCUMENT WORDT VAN VALSHEID BETICHT EN WORDT GERECHTELIJK IN BESLAG GENOMEN.

BETROKKENE BESCHIKT DUS NIET MEER OVER ENIG GELDIG VERBLIJFSDOCUMENT.

Dossiernummer: HV. 55 . FW. 3561 /19

X (D) Is in het bezit van een vals / nagemaakt / vervalst visum of verblijfsvergunning (art. 3, eerste lid, 1°/2 °)2

Reden van de beslissing: Document: Verblijfskaart van Italië "Permesso di soggiorno" met nummer (...); op naam van D. I. ° K. (...) op (...)1997 Mali,

Vervalsing: Verkregen op basis van valse verklaringen omtrent zijn identiteit.

O (E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid,3°)

Reden van de beslissing:

Het volgende document / de volgende document(en) kon(den) niet worden overgelegd:

O (F) Heeft reeds gedurende negentig dagen in een periode van 180 dagen dp het grondgebied van d lidstaten van de Europese Unie verbleven (art. 3, eerste lid, 2° van de wet van 15december 1980 en art.5, paragraaf 1, inleidende formule, en paragraaf 1 bis, van Schengengrenscore)

Reden van de beslissing;

Beschikt niet over voldoende bestaansmiddelen, voor de duur en de vorm van het verblijf, of voor de terugreis naar het land van porsprang of het transitland (art. 3, eerste lid, 4°)

Reden van de beslissing:

O (H) Staat ter fine van weigering van toegang gesignaleerd (art. 3, eerste: lid, 5°, 8°, 9°)2

0 In het SIS, reden van de beslissing:

0 in het ANG /Algemene Nationale Gegevensbank, reden van de beslissing:

O (I) Wordt geacht de openbare orde en de nationale veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen van een van de Lidstaten van de Europese Unie te kunnen schaden (art. 3, eerste lid 6° /7°)2

Reden van de beslissing;

Opmerkingen

(...)

Op 30 april 2019 wordt een beslissing genomen tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

2. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve werpt de Raad op dat hij niet bevoegd is om kennis te nemen van de onderhavige vordering in de mate dat zij gericht is tegen de beslissing tot vasthouding.

Artikel 71, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“De vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van de artikelen (...) 7, (...) kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen.”

Artikel 72, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt voorts expliciet dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet.

De Raad dient derhalve vast te stellen dat hij, gelet op de door de wetgever voorziene beperking van zijn rechtsmacht - die op algemene wijze is geregeld in artikel 39/1 van de vreemdelingenwet -, niet bevoegd is om van de vordering kennis te nemen in zoverre het de bedoeling zou zijn om ook de maatregel tot vrijheidsberoving aan te vechten (RvS 12 januari 2001, nr. 92.181; RvS 4 juni 2002, nr. 107.338; RvS 1 december 2006, nr. 165.469; RvS 1 december 2006, nr. 165.470).

Bijgevolg moet de vordering als onontvankelijk worden afgewezen in de mate dat zij gericht is tegen de beslissing tot vasthouding.

3. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

3.1. Er is voldaan aan de verplichting die voortvloeit uit artikel 43, § 1, eerste lid, van het PR RvV. De verzoekende partij wijst er immers terecht op dat zij reeds van haar vrijheid is beroofd met het oog op de gedwongen tenuitvoerlegging van deze beslissing binnen een korte termijn en heeft dus de feiten uiteengezet die de indiening van de vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Overeenkomstig artikel 39/57 § 1, derde lid van de vreemdelingenwet werd de vordering tegen de verwijderingsmaatregel ingesteld binnen de tien dagen.

De verwerende partij betwist het hoogdringende karakter van de vordering niet.

3.2. Verder moet worden opgemerkt dat, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling kan worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

3.3.1. In een enig middel voert verzoeker het volgende aan:

“Enig middel - schending van de artikelen 3 en 62 van de Vreemdelingenwet, schending van het beginsel van behoorlijk bestuur

Doordat dat verzoeker wel degelijk beschikt over een geldig Italiaans verblijf en hij daartoe ook de geldige documenten voorlegt, te weten een gelding Italiaans verblijfsdocument alsook een geldig paspoort en een geldige identiteitskaart;

Dat het Italiaans reisdocument dus niet werd bekomen op grond van valse verklaringen, laat staan valse identiteit maar dat in het paspoort de geboortedatum werden opgenomen zoals die toen bij de opmaking en uitgifte ervan gekend waren door de Italiaanse overheden in de jaren 2015, 2016 en 2017 aangaande de geboortedatum van verzoeker;

Dat er dus nergens sprake kan zijn van valse verklaringen in hoofde van verzoeker omtrent zijn identiteit, en dit ook nimmer werd opgeworpen door de Italiaanse autoriteiten;

Dat verwerende partij op een geen enkele manier aantoont dat verzoeker zijn Italiaanse verblijfs -en reisdocumenten zou hebben verkregen om grond van valse verklaringen omtrent zijn identiteit, meer bepaald zijn leeftijd; dat het louter verkeerd weergegeven van een leeftijd op zich niet volstaat om te besluiten dat het verblijf van betrokken zou bekomen zijn op grond van valse verklaringen; in dat geval zou Dienst Vreemdelingenzaken in België een niet onbelangrijk deel van de verblijfsdocumenten van personen aan wie de internationale bescherming, of een verblijf op grond van de artikelen 9bis of 9ter Vr.W werd toegekend, moet intrekken....

Dat er hoogstens sprake kan zijn van een (administratieve noodzaak tot) rechtzetting van een geboortedatum van verzoeker omdat deze datum bij de identificatie in 2015, toen verzoeker zonder enig papier per boot via de Middellandse zee aan de Italiaanse kust strandde, niet met zekerheid kon worden vastgesteld; dat dit omwille van het inwerkingtreden van het "Savini decreet" moest uitgeklaard worden;

Dat de geboortedatum dus louter moest worden gebaseerd op verklaringen van verzoeker, die overigens analfabeet is en hij toen, in 2015, net een uiterst gevaarlijke vluchtroute over land (door Libië) en over zeer (Middellandse zee) had moeten doorstaan en hij als gevolg daarvan uitgeput en geheel verloren en gedesoriënteerd was;

Dat alleen al op grond van zijn Italiaanse paspoort verzoeker diende te worden toegelaten tot de Schengenzone;

Dat Uw Raad zal kunnen vaststellen dat in alle voorgelegde officiële stukken die werden opgesteld (zie stukken in bijlage) door de Italiaanse overheden tussen 2015 en 2018 de datum van 17 januari 1997 werd weerhouden als geboortedatum van verzoeker;

Dat gedurende voornoemde periode de datum van 17 januari 1997 dan ook de enig gekende datum van geboorte was in hoofde van verzoeker;

Dat de bestreden beslissing op dit punt niet op afdoende wijze is gemotiveerd en zij dus dient te worden nietig verklaard;

Zodat, verzoeker prima facie aannemelijk maakt dat de artikelen 3 en 62 van de Vreemdelingenwet werden geschonden."

3.3.2.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62, § 1 van de vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 3, eerste lid, 1°/2° van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat het door verzoeker gebruikte Italiaans reisdocument een vervalsing betreft omdat het is verkregen op basis van valse verklaringen over zijn identiteit, dat het door verzoeker gebruikte verblijfsdocument van valsheid beticht wordt en gerechtelijk in beslag wordt genomen, verzoeker beschikt dus niet meer over enig geldig verblijfsdocument, de Italiaanse verblijfskaart is vervalst want verkregen op basis van valse verklaringen omtrent zijn identiteit. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

3.3.2.2. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoeker bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoeker voert aan dat hij wel degelijk beschikt over een geldig Italiaans verblijf en daartoe de vereiste documenten voorlegt: een geldig Italiaans verblijfsdocument, een geldig paspoort en een geldige identiteitskaart. Verzoeker geeft een uitleg waarom de documenten volgens hem niet vals zijn, namelijk omdat in Italië steeds de geboortedatum werd vermeld en gebruikt die gekend was door de Italiaanse autoriteiten, namelijk januari 1997. Zijn correcte geboortedatum kon niet met zekerheid worden vastgesteld toen verzoeker in Italië toekwam zonder papieren. Er kan dus geen sprake zijn van valse verklaringen van verzoeker omtrent zijn identiteit, dit werd nooit opgeworpen door de Italiaanse autoriteiten. Verzoeker betwist dat het louter verkeerd weergegeven van een leeftijd niet volstaat om te besluiten dat het verblijf werd verkregen op grond van valse verklaringen. Er kan hoogstens sprake zijn van een noodzaak tot rechtzetting van de geboortedatum. Verzoeker meent dat hij alleen al op grond van zijn Italiaans paspoort moest worden toegelaten tot de Schengenzone.

Er dient te worden vastgesteld dat verzoeker de vaststellingen betwist die de met grenscontrole belaste overheden (*in casu*: de luchtvaartpolitie BruNat, Grenscontrole, Team valse & vervalste reisdocumenten) hebben gedaan in het kader van de echtheid van zijn documenten. Het komt echter niet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) toe om zijn oordeel over de al dan niet echtheid of valsheid van voorgelegde Italiaanse reisdocumenten van een vreemdeling, waarvan de valsheid voorheen werd vastgesteld door een daartoe gespecialiseerde politiedienst, in de plaats te stellen van dit oordeel van de daarin gespecialiseerde dienst. De Raad kan enkel nagaan of en *in casu* vaststellen dat uit de bestreden beslissing en uit de stukken van het administratief dossier wel degelijk blijkt dat de Italiaanse reis- en verblijfsdocumenten die verzoeker heeft voorgelegd, van valsheid beticht worden door een daartoe gespecialiseerde instantie en in beslag werden genomen.

Als gevolg hiervan werd dan de beslissing genomen tot teruggrijping, met verwijzing naar artikel 3, eerste lid, 1°/2° van de vreemdelingenwet:

“Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan de toegang worden geweigerd aan de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt:

1° wanneer hij aangetroffen wordt in de luchthaventransitzone zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

2° wanneer hij het Rijk poogt binnen te komen zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

(...)”

De documenten vermeld in artikel 2 van de vreemdelingenwet betreffen een *“geldig paspoort”* of *“een daarmee gelijkgestelde reistitel”* voorzien van een visum of van een visumverklaring.

Door de betichting van valsheid en de inbeslagname van de Italiaanse reis-en verblijfsdocumenten die verzoeker voorlegde, was hij niet meer in het bezit van een geldige reistitel en kon toepassing gemaakt worden van artikel 3, eerste lid, 1° en 2° van de vreemdelingenwet.

Een schending van de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van de vreemdelingenwet wordt *prima facie* niet aangetoond.

Het enig middel is niet ernstig.

Aan de tweede cumulatieve voorwaarde is bijgevolg niet voldaan. Dit volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid, van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen mei tweeduizend negentien door:

Mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

Mevr. C. FRANSEN

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. FRANSEN

A. DE SMET